

Чанд рӯз пештар бахши тоҷикии радиои америкоии «Озодӣ» бахси ду шахси муҳолифи ҳукумати Тоҷикистон, рохбари ташкилоти манъшудаи хизби нахзати исломӣ М.Кабири ва рохбари ташкилоти «Ватандор» Д.Атовуллоевро ташкил кард, ки дар рафти он масъалаҳои бисёре ошкор гаштанд. Хусусан, дараҷаи олии макру хилла ва методҳои бозии сиёсии М.Кабири, ки ба меъёрҳои мардонагӣ ва исломӣ ягон умумияте надошт. Дар ин рӯзҳо дар бораи ин бахс зиёд навиштанд, аммо мо ҳамчун таҳлилгари масъалаҳои сиёсӣ, хостем хиллаҳои рӯиристи авомфиребонаи М.Кабириро таҳлил карда, макри кабири ёро ба ҳонадагон нишон диҳем, то ҳудашон ҳонанду ҳулоса бароранд:

1.М.Кабири дар ин сухбат ҳудро ҷонибдори ҳамкорихо гирифта, изҳор намуд, ки бо шахсиятҳо ва қувваҳои гуногуни тоҷик дар Аврупо сухбат мекунад ва ҳамкорӣ мекунад. Аммо тибки шаходати тамоми тоҷикони муқими Аврупо, ӯ ҳаргиз ба ҳамкорӣ тайёр нест, балки баръакс, ӯ тоҷиконро дар Аврупо бераҳмона шикор мекунад. Онҳо ё бояд сайди ӯ шаванду ба домаш афтанд ва ё қурбонии ғазабӣ ӯ мегарданд. Ягона шартӣ Кабири барои ҳамкорӣ тобеъ шудан ба ӯст. Шарт ҷаҳтост: Агар Кабириро эътироф кунед, дар атрофи «устод» муттаҳид шавед, марҳамат, тамоми шароит фароҳам, ҳуҷҷатхотон дар Аврупо тахт, статуси паноҳандагӣ дар Аврупо тайёр. Агар қабул надорӣ, муҳосираи молӣ, фишор аз тариқи ҳадамоти махсуси аврупоӣ, сиёҳкунӣ дар назди давлатҳои Аврупо ва ҳуҷуми иттилоотӣ ба воситаи фабрикаҳои сиёҳкунии ТТЭ ХНИ. Махз Кабири як нафар муҳолифи дигар профессор Абдуссалом Одиназодаро барои тобеъ нашудан ба ӯ қариб аз байн мебард. Мушкилаш бо шахсиятҳои тоҷики дар аврупобуда чун Д.Атовулло, С.Дӯстмуҳаммадиён, Х.Бобоёров, А.Абдуваҳҳоб, Б.Аминӣ, И.Назар ва ғ. ҳам дар асл ҳамин аст, ки онҳо ба Кабири тобеъ намешаванд ва «устодро қабул надоранд».

Бо ҳамин сабаби ҳудҳои М.Кабири ҳатто писари С.А.Нурӣ Қорӣ Муҳаммадҷон ҳам ҳудро аз Кабири дур гирифта мегардад. *(Барои маълумот бояд гуфт, ки писару ҳешутабори С.А.Нурӣ ва умуман нахзатиҳо аз сиёсати оилавии М.Кабири шадидан норозӣ буда, дар атрофи М.Садриддин ҷамъ шудаанд, ки шояд ба наздикӣ ҷиноҳи ҳудро таъсис намоянд.)*

Агар тафсилоти ин сиёсати ҳудҳои яққатозию авлодбозии Кабириро аз рӯшанфикрону шахсиятҳои муқтаки тоҷик дар Аврупо шунавед, шакке наместонад. Ин ҳам дараҷаи олии дурӯгу беҳаёии рӯиристи Кабирист, ки ӯё тарафдори ҳамкорӣ бо ҳама будааст. Вале намеғӯяд, ки ба шартӣ мутлақан тобеъ шудан ба ман!

2.М.Кабирӣ дар ин сухбат дар бораи гӯё дар байни нахзатиҳо амал кардани «Кодекси ахлоқӣ» дурӯги рӯирист гуфт ва иддао кард, ки тибки ин кодекс чонибдорони ӯ харгиз касеро тухмату тахиру дашном намекунад. Ин афсонаи рӯиристи Кабирӣ буд. Зеро дар интернетӣ тоҷикӣ бадзабонтарин, тухматчитарин ва ҳақоратчитарин сомонаю саҳифаҳо маҳз ба атрофиёни М.Кабирӣ тааллуқ доранд. Масалан, ҳама медонем, ки чоҳили рақами яки интернет Мухаммадикболи Садриддин, ки 24 соат дағалию беадабӣ содир мекунад, ҳамчунин, таҳкирчиёни машхуртарин чун Мухаммадҷони Кабирӣ, Мухаммадшарифи Абдулло, Амруллоҳи Низом, Мухаммад Шарифзода, Мухаммад Мавлавӣ Мухаммад, Сиддиқи Акбар ва ғайра, ки ба ҷуз тухмату ғайбату ҳақорат ягон гуфтани дигаре надоранд, ҳама нахзатиёни Кабирӣ ҳастанд. Кабирӣ инро медонад, ин раванди тахиру ҳақоратро ҳудаш идора мекунад, аммо рӯирист дурӯг меғӯяд, ки чонибдорони ман тибки кодекси ахлоқ рафтор мекунад. Астағфируллоҳ!!! Шояд тибки кодекси тахиру тухмат бошад?

3.Дурӯги дигари ӯ ин буд, ки М.Кабирӣ дар ин барнома ҳудашро «Раиси Паймони миллӣ» муаррифӣ карда, ҷунин нишон дод, ки гӯё ташкилотҳои гуногуне дар атрофи ӯ ҷамъ шуда, Паймони миллиро ташкил карда бошанд. Аммо рақиби ӯ Д.Атовуллоев пурра фош кард, ки дар асл Паймони миллӣ ва ТТЭ ХНИ аз ҳам фарқе надоранд, балки он маҳфили ҳамон нахзатиёни ифротӣ буда, дар шароити Аврупо барои пӯшиш ва фиреб кардани мардум акнун «ҳизби нахзат»-ро «паймони миллӣ» меноманд. Ва дар ҳамин вақт М.Кабирӣ ногаҳон сирро фош карда гуфт, ки «бале, бале, паймони миллӣ маънояш ин нест, ки фароғири миллат бошад, ин ном фақат як рамз аст». Оре, гоҳо гурғи борондида ҳам иштибоҳ мекунад...

(Дар бораи истилоҳи рақиб бояд гуфт, ки дар журналистикаи касбӣ тарафи муқобили баҳсро (дебатро) оппонент ё рақиб меноманд. Дар тӯли баҳс Д.Атовуллоев дар нисбати М.Кабирӣ пайваста калимаи рақиб, яъне тарафи муқобили баҳсро истифода кард. Аммо нахзатиён ба маънои истилоҳ сарфаҳм нарафта, ҳангома доранд, ки Д.Атовуллоев ҳудро рақиби М.Кабирӣ эълон кард, аммо М.Кабирӣ Д.Атовуллоевро ҳамчун рақиб эътироф накард. Ин ҳам нишонаи беҳабарӣ аз фарҳанги баҳс аст).

4.Аммо М.Кабирӣ барои гурехтан аз ҳақиқат дар баҳс бо Д.Атовуллоев хиллаи маъмулро истифода кард, ки он ҳоси охундҳо ҳаст. Яъне, дар 80% ҳолатҳо ӯ ба саволҳо ҷавоби мустаким надод ва аз ҷавоб гурехт. Д.Атовулло ӯро инсон ва мард гумон карда, барои фаҳмидани ҳақиқат саволҳо медод, аммо ӯ хилла мекарду умумӣ мегуфт, то савол гум шуда гузашта равад. Дар тамоми музокираҳо охундҳо ҳамин ҳел рафтор мекунад. Масалан, агар бо овардани факту мисолҳои дақиқ савол диҳед, ки «Барои чӣ Шумо бар зидди давлати мо одамонро таёр мекунад?» Онҳо ба ҷойи ҷавоби мустаким, мавзӯро гурезонда, меғӯянд, ки «Оғочон, биёед аз дӯстӣ ва бародарӣ бигӯем, ин ҳарфоро монед...» Аммо ҳуд нағз медонанд, ки саволи Шумо дуруст буд, лек қори ҳудашонро

кардан мегиранд.

Аз хамин назар, шояд худи идеяи баҳси оммавӣ бо М.Кабирӣ хато аст, чунки мақсади ӯ баҳс кардан ва ёфтани ҳақиқат нест, балки пайгирии ҳадафу манфиатҳои ҳадаш ва супоришҳои доштааш аст. Бинобар ин, ин баҳс дар асл манзараи хиллабозии М.Кабирӣ дар сахнаи «Озодӣ» буд. Хиллае, ки онро тамоми музокирачиён ҳамеша истифода мекунанд. Як бор дар интернет кофта бинед, шубҳа намонанд.

5.Кабирӣ дар ин баҳс рӯирист иддао кард, ки он касоне, ки ҳақорату таҳқир мекунанд, одамони мо нестанд ва мавқеи шахсии ҳудро меғӯянд; бинобар ин, ман масъулияти онҳоро ба ӯҳда надорам. Ин низ дурӯги ошкорои ӯст. Зеро, боз ҳам, модари дурӯггӯёни интернетӣ ва вулкони дағалию ҳақорату бешармӣ М.Садриддин дар шабакаи «Ислох» ҳар рӯз расман ҳудро намоёндаи ТТЭ ХНИ гуфта, баромад мекунад, аз номи он гап мезанад, аз «устод Кабирӣ»-аш иқтибос меорад, фаъолияти нахзатро инъикос мекунад. Кабирӣ бо қадом рӯй метавонад гӯяд, ки ӯ аз мо нест? Гурӯҳи ҳақоратчиёну тухматчиёни нахзатӣ бошад, ҳамаашон шахсони наздиктарини Кабирианд. Муҳаммад Кабирӣ, писари ақои М.Кабирӣ ва ёрдамчиӣ шахсӣ ва роздони ӯст. Робитаҳои махфӣ аз тариқи ӯ анҷом мешаванд. Ӯ расман раиси баҳши робитаҳои ҷамъиятии ТТЭ ХНИ аст. Маҳмадшарифи Абдуллоҳ писари хохари М.Кабирӣ аст ва Амруллоҳи Низом домоди Кабирихост. «Паём.нет», «Востокньюс» ва «Ислох.нет» расман расонаҳои ҳуди ТТЭ ХНИ ва минбари ин онанд. Пас, Кабирӣ чӣ қадар берӯй бошад, ки рӯирист меғӯяд, ки он одамони мо нест, расонаи мо нест, мавқеи ман нест? Ку дину ислому вичдон?

6.Дар ин баҳс Д.Атовуллоев ва баранда ду бор дар бораи вобастагии ҳизби нахзат ба сипохи посдорон савол гузоштанд. М.Кабирӣ рӯирист бо қамоли бевичдонӣ аз он гурехт ва инкор кард. Албатта қудрати сипохро зимнан таъриф карду монд. Дар ҳоле, ки пурра исбот шудааст, ки тамоми ҳарочоти нахзат аз тарафи ин нерӯи махсус таъмин мешавад ва ҳама дастурҳо аз он ҷо меоянд. Роҳбарони собиқи нахзат Қиёмиддини Гозӣ ва Аёмиддин Сатторов, ки дар лагерҳои террористии сипох ба террористони нахзатӣ дарс додаанд ва ҳуди террористони дастгиршуда, аз ҷумла Муслим Кузов ва нафаронаш сад дар сад шаходат додаанд, ки нахзатро сипох идора мекунад ва Кабирӣ ҳам ҳар гоҳ ба мулоқоти «мучоҳидин» меравад, аммо ӯ рӯирист ҳамаи инро инкор кард. Расонаи сипохи посдорон «Тасним» минбари доимии нахзатиён аст ва Кабирӣ инро ҳам тобонда инкор кард. Ин дурӯги бузургтарини ӯ буд, ки то ин дараҷа беҳаё буданашро нишон дод.

7.Кабирӣ ба савол рӯирист ҷавоби дурӯг дод, ки ТТЭ ХНИ «фабрикаи ҷавоб» надорад. Аммо агар ба ҷазои иттилоотӣ нигаред, як гурӯҳи қалони муштараки ҳамоҳангшуда барои ҷавобнависӣ, таҳқиқунӣ ва сиёҳкунии шахсоне, ки зидди нахзат ягон ҳарф

мегӯянд, доиман фаъолона кор мекунанд. Тарзи рафтор ва сабки онҳо ба ҳамаи корбарон маълум аст. Масалан, агар касе дар бораи нахзат чизе нависад, аввал гурӯҳи ҳақорат М.Садриддин, М.Кабиров, Мухаммадшарифи Абдулло, Мухаммад Шарифзода ва ғ. таҳдиду ҳақоратборони он шахсро оғоз мекунанд, сипас «мавлавихо»-е чун Мухаммад Мавлавӣ Мухаммад ва Сайидюноси Истаравшанӣ аз нигоҳи ду мазҳаб ҳуққи мунофику кофиру тоғутро нисбати ӯ эълон мекунанд, баъд «дипломатҳо» ба кор мебароянду Бобочони Каюмзод, Маҳмадсаид Ризой, Шавкат Мухаммад мулоим карда иловаҳо мекунанд ва дар охир «зиёӣён»-и маошгири нахзат Темури Варқӣ, Зафари Сӯфӣ ва ғ. тафсир мекунанд ва нисоят «фаррошзани нахзат» Мавҷуда Соҳибназарова низ як неш зада мегузарад. Албатта чанд нафар вазифаи бознашри ин маводхоро доранд, ки рӯйхати номи онҳо тӯлонӣ мешуд. Сенарияи ҷавобдихии нахзатиҳо бар зидди танқидгарон дар ин чанд сол аллакай шакли муайян гирифтааст ва он барои хонандаи зақӣ ошност. Худи М.Кабирӣ аз хондани коменту ҷавобҳои онҳо лаззат бурда, ба воситаи Амруллоҳи Низому Мухаммад Кабиров онҳоро ислоҳу таҳрир мекунад. Баъзе ҷузъиёти ин фабрикаро Абдусалом Одиназода дар наворҳои пурра фош кардааст. Ҳамин сенарияи ҷавобу сиёҳкуниро дар зеро аксари маводе, ки дар он нахзат танқид шуда бошад ё ҳукумат дастгирӣ шуда бошад, меёбед. Як бор дар интернет ҷустуҷӯ кунед, худатон мебинед. Ин ҳамон «фабрикаи ҷавоб»-и нахзат аст, ки нахшо дар он дақиқ тақсим шудаанд...

Пас дар ин маврид низ М.Кабирӣ дар назди мардум рӯирист дурӯғ мегӯяд.

8. Дар вақти баҳс М.Кабирӣ ба дурӯғ эълон кард, ки ӯ як «муҳоҷири паноҳандаи оддӣ» аст ва барои муборизаҳои пулаш намерасад. Ин ҳам дурӯғи кабири ӯ буд. Зеро ҳамаи шохидон медонанд, ки ҳоло М.Кабирӣ бо аҳли авлодаш дар Аврупо дар шароити олитарин зиндагӣ карда, тамоми авлодаш бо хонаву ҷой таъмин буда, бо мошинҳои қимматтарин мегарданд. Ӯ ба номи фарзандон ва бародарзодаҳо хоҳарзодаҳои дар кишварҳои аврупоӣ даххо тичорати нав кушода, даромадҳои қалон ба даст меорад. Дар умум, ӯ то имрӯз ҳудуди 70 нафар аз аҳли авлодашро бурда, дар Аврупо ҷой карда, соҳиби хонаву мошину тичорат кардааст, ки ба ҳисобҳои аврупоӣ ин миллионҳо доллар ҳарч дорад. Тибқи ҳисобҳои расмӣ исботшуда дар 4 соли охир ӯ аз мақомоти махсус беш аз 8 миллион доллари ИМА барои «ба роҳ мондани мубориза бар зидди давлати Тоҷикистон» гирифтааст, ки чанде пеш ҳатто шумораи ҳисобҳои бонкӣ онҳо фош ва ҷоп шуда буданд. Ҳар нахзатӣ ҳоло дар Аврупо як мағоза ё ресторан кушода, пулҳои ҳориҷиёро «оборот» дода истодааст. Охири намунааш моҳи сентябр кушода шудани ресторани сухангӯи ҳизби нахзат Бобочон Каюмов дар Литва аст. Илова бар ҳамаи ин, моҳи гузашта нахзатиён эълон карданд, ки шабакаи телевизионӣ моҳвораӣ бо номи «Т+» таъсис намудаанд ва маълум аст, ки барои таъсиси ҷунин шабакаи миллионҳо доллар лозим аст. Ана вазъияти молиявӣ «паноҳандаи оддӣ бечора»! Пас ҳамин чанд факт нишон медиҳад, ки ин сухани М.Кабирӣ як макри ошкорои дигарӣ ӯ буд. Аҷиб аст, ки ӯ акнун бе ягон шарму ҳаё дурӯғ мегӯяд, ана сабаки мактаби охундӣ!

9.М.Кабирӣ дар ин сухбат гаштаву баргашта худро нерӯи пешкадами озодихох, мубориз ва демократу либерал метарошид. Аммо командаи чоҳили ин «демократ» хамеша олимону рӯшанфикрони кишварро таҳкиру таҳдид карда меистад. Ин фанатикҳои чоҳил нисбати Ҳафиз Бобоёров, Абдулқодир Талбаков, Комил Бекзода, Мирбобо Миррахимов ва дигар рӯшанфикрон ҷӣ таҳдиду таҳкирҳо гуфтанд, ки ҳама медонем. Аз ин шармандатар, роҳбари баҳши робита бо ҷомеаи ТТЭ ХНИ, яъне шахси расмӣ ин таъкилот, ёрдамчиӣ шахсӣ ва наздиктарин одами М.Кабирӣ ва бародарзодаи ӯ Мухаммад Кабиров нисбат ба олими тоҷик Абдуллоҳи Раҳнамо ҳукми 80 тозиёна содир карда буд. Чунин амалҳои чоҳилонаи ғушношунид, ки ба ҷаҳолати асрҳои миёна дахл дорад, дар асри XXI дар таърихи муосири Тоҷикистон аз сӯи нахзатиҳо руҳ дода истодааст! Аммо М.Кабирӣ ин суханони Д.Атовуллоевро бо табассуми макр ғуш карда, ин амалҳои нангину доишии шогирдону хизбиёнашро ҳатто маҳкум накард. Ин амали ӯ ҳам бешармӣ ва ҳам дар асл як нерӯи доишӣ ва толибонии чоҳилӣ будани ТТЭ ХНИро нишон дод. Ҳақиқат ин аст, ки М.Кабирӣ ин рафтори чоҳилонаи нахзатиҳоро на танҳо ҳеҷ вақт расман маҳкум накардааст, балки ҳудаф муаллифи ин дастуру ғатвоҳост.

10.Аммо бузургтарин хиллаи М.Кабирӣ ё макри кабири ӯ тавбаю узрҳои гурғонаи ӯ дар ин барнома буд. Ё худро шахси беозор, ҳайрҳоҳ, бомаданият ва ҷонибдори созиш нишон дода, аз қасоне, ки аз дастаи авбошони ӯ озор дидаанд, «узрҳои» намуд ва аз ғуноҳҳои қардаш «тавба» қард. Аммо тавре дар урғият меғӯянд, меғёр амал аст. Пас вақте ба амалҳои М.Кабирӣ мениғарем, мебинем, ки ин узру тавбаҳо қомилан дурӯғ ва макр аст. Зеро оё имқон дорад, ки як одам аз ин тараф узр пурсаду аз тарафи дигар гурӯҳи авбошашро ба сари ин ё он рӯшанфикру муҳолифи нахзат сағарбар қунад, ки таҳкиру сиёҳ қунед? Оё имқон дорад, ки ӯ аз як сӯ тавба қунаду аз тарафи дигар дар лағрҳои бағзе аз давлатҳои ҳориҷӣ дар муқобили Тоҷикистон гурӯҳи террористӣ тайёр қунад? Ин ҳолат исбот меқунад, ки Кабирӣ мактаби охундҳоро бисёр ҳуб омӯхтааст ва дурӯғ гуфтан барои ӯ дигар «ғуноҳ» ҳисоб намешавад, зеро ин таълимот барои манғият гуфтани дурӯғро иҷозат медахад.

Барои исботи ин суханон биед якҷоя як санчиши ҷамғиятӣ меғузаронем. Ҳама шунидем, ки роҳбари ғуреаи нахзатиён М.Кабирӣ «аз тамоми ғуноҳҳои қардаш» тавба қард. Оё ӯ аз пағоҳ аз ғатъолиятҳои иғротғароиву террористӣ бар зидди миллат ва давлат даст меқашад? Не, даст намеқашад. Пас тавбааш дурӯғи маҳз аст. Оё аз фардо дағтари хизби нахзат дар ҳориҷа (роҳбараш Неғматулло Амонбеков), ки ба ҳамоҳанғсозиӣ интиқоли нахзатиён ба лағрҳои террористӣ машғул аст, расман баста мешавад? Не, намешавад. Пас тавбааш қомилан дурӯғ аст.

Ҳамаи мардум шуниданд, ки М.Кабирӣ дар эғир ба тарағдоронаш дастур дод, ки аз

фардо тахкир, дашном ва тухматро бас кунанд. Ва фармон дод, ки «хатто барои химояи худ» ҳам ҷавоб навиштанро катъ кунанд. Оё аз пагоҳ дастаи тахкиргару автоответчикҳои нахзатӣ чун М.Садриддин, М.Кабири, Мухаммадшарифи Абдулло, Мухаммад Шарифзода, Мухаммад Мавлавӣ Мухаммад ва ғайра тахкиру таҳдиду ҷавобнависиро катъ мекунанд? Албатта бас намекунанд, зеро аввалан, ин тухматнависию ҷавобнависӣ вазифаи қорӣ ва «нони даҳан»-и онҳост. Дуввум, онҳо ҳам «устод»-и ҳудро хуб шинохтаанд ва меонанд, ки ин «фармон»-и М.Кабири дар асл як макри кабири ӯ дар назди омма мебошад.

Ҳамин тавр, биёед, пас аз як моҳ натиҷаи «тавба» ва натиҷаи иҷрои «дастур»-и М.Кабириро, ки ин ҳафта дар баҳс бо Д.Атовуллоев дар радиои «Озодӣ» дар пеши ҳамаи бинандагон садо дод, бо ҳам месанҷем. Ман пешакӣ мегӯям, ки дурӯғ будани ин тавбаю ин фармони ӯ ба зудӣ исбот мешавад. Чуноне, ки дар ин солҳо даҳҳо дурӯғи ӯ исбот шудааст.

P.S. Латифаи рӯз

Вақти нашри мавод дар саҳифаи яке аз қорбарони фејсбукӣ латифаеро дидам, ки тамоми моҳияти суҳбатҳои М.Кабири ва тамоми ҳақиқатхоро, рӯирост инқор қардани ӯро ба таври бисёр зариф, вале дақиқ ифода мекунад:

«Д.Атовуллоев: – Ростаҷро гӯед, магар Шумо раиси хизби нахзат Муҳиддин Кабири нестед?»

М.Кабири: – Бубинед..., ин як тухмати ошқор аст, ки реҷим паҳн қардааст... ва Шумо ҳам бовар қардед...»

Ин аст чехраи чил дурӯғи инсон, ки барои манфиати андаки ҳуду хоҷагонаш на танҳо ҳақиқату воқеият, на танҳо ватану миллат, на танҳо падару модар, балки хатто ҳудро низ рӯирост инқор мекунад!

Бахтиёр Холиков,

коршиноси масоили сиёсӣ

Сарчашма: <https://mts.tj/3237/news/>